

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.,
rândul cu litere garmond.

Francisc Iosif I.

Sibiu, 18 August n.

La toate bisericile gr.-ort. române din monarhia austro-ungară vor suna melodios clopotele în momentele când se tipăresc aceste șire, și dela toate altarele românești se vor ridica pioase rugăciuni la ceriu, pentru sănătatea și îndelunga viațuire a bătrânului, înțeleptului și bunului Împărat și Rege al nostru, Francisc Iosif I, pe care prevedința divină l-a învrednicit de darul de a putea împlini astăzi anul al 85-lea al etății. Și mai ales se vor îndrepta astăzi rugăciuni la ceriu din toate lăcașurile sfinte din monarhie, pentruca bunul Dumnezeu, care le conduce toate în lumea aceasta, se dea Maiestății Sale biruință desevărsită asupra numărșilor sei dușmani și sa-l împărtășască de bucuria de a vedea terminat războiul, — pe care nu l-a căutat și nu l-a voit, — cât mai curând, cu zdrobirea tuturor dușmanilor. Se vor ruga toți lui Dumnezeu, cei mari și cei mici, cei de pe câmpul de luptă și cei de acasă, ca ceriul se facă părtaș pe bunul nostru Monarh de această bucurie, acum, când se apropie de apusul vieții, pentruca de nefericiri, de dureri și de amărăciune făcutu-l-a părtaș soarta din belșug în cursul vieții Sale laborioase și în cursul lungi și înțelepte Sale domnii.

În bubuitul tunurilor și în ropotul puștilor a urcat Maiestatea Sa tronul glorioșilor sei înaintași la anul 1848, în frageda etate de numai 18 ani, și tot bubuitul tunurilor și ropotul puștilor formează și acuma cântecul de seară și cântecul de dimineața pentru acum bătrânul nostru Monarh, bogat în experiențe și oțelit în suferințe, pentru Monarhul, care n'a căutat nici când cearta și conflictul, ci totdeauna a lucrat din toate puterile pentru conservarea păcii și a bunei înțelegeri între state și popoare.

Dar n'a fost se fie așa, cum a dorit totdeauna Maiestatea Sa: pace și bună înțelegere cu vecinii, pentrucă vecinii râvneau la aceea ce nu era al lor, și astfel s'a născut groaznicul războiu, care bântue încă și care multă durere va fi pricinuit Monarhului nostru. Însă precum a putut suporta celelalte lovituri ale sortii, multe și grele, cu indulgență creștinească, aflându-și mângăierea în sincera participare a tuturor popoarelor sale credincioase la marea durere, care îi sfâșia câte odată inima mare și nobilă: tot așa Maiestatea Sa va fi repetat și de astădată cuvintele Mântuitorului: „Trecă și acest pahar dela mine”, dând curs liber evenimentelor, în firma convingere, că nu va sta singur în fața

lor, ci încunjurat de toate popoarele monarhiei sale.

Și întru adevăr, multe popoare ale monarhiei au făcut lumii surprinderea la care lumea nu se prea aștepta, că au pus la o parte toate neînțelegerile, toate certele, toate desbinările, și la glasul de chemare al bătrânului Domnitor alergat-au toate, în nobilă emulare, ca să-și facă datorința față de tron și patrie și se arate dușmanilor Maiestății Sale, cari sunt și dușmanii lor, că monarhia noastră austro-ungară e o sfințenie, de care nu se poate atinge nime nepedepsit, cu o putere, isvorâtă din legăturile strănse ce există între Domnitor și credincioasele sale popoare, de care se resfrâng toate armele dușmane.

Ne-am dat și noi, Românii din monarhie, tributul nostru, cu voe și cu drag, pentrucă am ținut să nu rămânem cu nimica îndărătul moșilor și strămoșilor noștri în privința fidelității față de tron și a iubirii față de patrie. Ce am avut mai bun am trimis și noi pe câmpul de războiu, iar cei remași acasă depus-au pe altarul patriei toate jertfele cerute. Și-și fac flăcăii noștri datorința pe câmpul de războiu, cu o vitejie uimitoare, de le-a mers vestea în lumea întreagă. Și și-o fac și flăcăii celorlalte popoare din monarhie, mânați toți în foc de dorința de a resbuna și a pedepsi o fărădelege, o crimă urâtă.

Tunurile bubue încă, și cine știe cât vor mai bubui, și tunuri și puști, descărcate în numele dreptății, în numele celui de sus, culcă la pământ pe cei din taberile dușmane, cari zac pe câmpul de luptă ca snopii pe holda harnicului secerător. Iar în ropotele armelor ucigătoare de oameni se amestecă astăzi dangătul melodios al clopotelor dela toate bisericile noastre, și miros de tămâie se urcă spre ceriu, din prilejul împlinirii anului 85-lea al etății din partea Maiestății Sale, Monarhului nostru, în numele căruia și sub steagurile căruia fac soldații noștri vitejiile cele multe, pe câmpul de războiu, la toate fronturile.

Optzeci și cinci de ani! Ce viață lungă. Și cât de puține au fost în această lungă viață zilele senine și cu adevărat fericite pentru Monarhul nostru. Ce viață lungă. Generații întregi s'au stins de tot și Maiestatea Sa stă încă păzitor neadormit la postul greu de Domnitor al unei mari împărății, care nu să prăbușească așa ușor cum credeau dușmanii de moarte ai ei și ai Maiestății Sale, și care peste tot nu se va prăbuși, decât numai atunci, când se va prăbuși lumea întreagă. Pentrucă o susțin popoarele din ea!

Când a urcat Maiestatea Sa tronul, moșii și strămoșii noștri i-au încunjurat tronul, apărându-l

de primejdie, iar astăzi nepoții și strănepoții au eșit la toate hotarele, pentru a arăta dușmanilor, că vii nu pot se treacă peste el.

E alta generația, a treia și a patra, care luptă astăzi pentru tron și patrie, în numele aceluiași Domnitor, care conduce destinele noiei generații, dar fidelitatea lor față de tron și iubirea lor față de patrie e aceeași, ca a înaintașilor, a generațiilor din trecut. Ba pare a fi chiar mai mare, mai pronunțată. Lucru foarte ușor de esplicat când ne gândim, că moșii și strămoșii încă nu știau, cum are să fie tinerul lor Domnitor; noi însă, cei de astăzi, nepoții și strănepoții, știm cum a fost și cum e și astăzi Maiestatea Sa, Monarhul nostru: evlavios și milostiv, deci cu mintea și cu gândul la atotputernicul Dumnezeu, iar cu inima îndreptată spre cei nefericiți și neputincioși, apoi iubitor de dreptate, și mai presus de toate pătruns de simțul împlinirii datorinței, pe care și-o face și acuma, la adânci bătrânețe, cu răvnă și scrupulositate rară, pentrucă de dimineața până sara e în cabinetul seu de lucru, la masa sa de scris, ocupat cu miile de afaceri ale mării sale împărății.

Muncă, dureri amare și griji, — de acestea a avut parte Maiestatea Sa în întreaga sa viață, în special dela urcarea sa pe tronul glorioșilor sei înaintași.

Nicicând însă grijile Maiestății Sale nu vor fi fost atât de mari, ca acuma, când flăcăii războiului groaznic au cuprins aproape lumea întreagă, și nicicând sufletul Maiestății Sale nu va fi fost atât de mâhnit, ca acuma, când atâtea vieți tinere omenști se sting pe câmpul de onoare. Dar earăși, de altă parte, nicicând un războiu n'a fost pornit sub auspiciii atât de norocoase, ca cel de acuma, fiindcă toate popoarele monarhiei noastre au fost de astădată de un gând și de o voință cu Domnitorul întru resbunarea unei ticăloșii, întru pedepsirea crimei mârșave dela Saraievo. Și fiindcă dreptatea e pe partea noastră, Dumnezeu încă e cu noi și învingerea e până acuma pe partea armelor manuate cu atâtea vitejie de bravele noastre trupe. Sperăm și credem, că și în viitor, până la învingerea finală, tot astfel are se fie. Și tot astfel fiind, acolo, la diferitele fronturi se urzere zilele bune, zilele fericite, zilele de bucurie, cari au se vină, cari trebuie se vină, pentru noi, popoarele monarhiei, și pentru bătrânul și îngrijoratul nostru Domnitor, zilele reînțoarcerii trupelor noastre de pe câmpul de războiu cu cununa gloriei, cu învingerea desevărsită asupra dușmanilor. Aceste zile de bucurie și de fericire trebuie să le ajungă iubitul nostru Monarh. Și pentru cât mai grabnica sosire

a acestor zile se vor rosti astăzi pioase rugăciuni la toate altarele, mai ales la ale noastre, ale Românilor de legea greco-orientală, cari Maiestății Sale avem să-i mulțumim eliberarea de sub jugul străin și închiegarea într'o mitropolie independentă și autonomă. Aducă-le deci cerul cât mai curând, ca bunul nostru Monarh, care și serbează astăzi ziua nașterii, se scape de grijile apăsătoare de acuma, și restul vieții sale, — care deo bunul Dumnezeu se fie cât se poate mai lung, — să'l poată petrece în liniște, în mulțumire sufletească, spre bucuria tuturor popoarelor sale credincioase, cari îi strigă astăzi, în diferite limbi, dar cu aceeași iubire fiască, cu aceleași sentimente de alipire și de fidelitate, un întreit: *La mulți ani!*

Luptător și muncitor.

II.

Ne vom strădui în cele următoare să privim din puncte nouă de vedere și să fixăm mai bine tipurile, cari ne interesează. Luptătorul e totdeauna gata de acțiune, el trebuie să primească, să apercipieze cât se poate de multe impresii senzuale spre a putea să observe precis tot ce e de însemnătate pentru el (prada, dușmanul); observarea precisă a unui obiect e firește superfluă, poate chiar cu neputință; e vorba mai mult de o *atențiune superficială, divizată în mai multe părți*. Luptătorul va trebui să fie în genere un creier deștept. Lucrul din potrivă reclamă mai ales o *atențiune concentrată*, care se mărginește la un singur lucru. În consecință, activitatea spirituală a luptătorului e mai mult extensivă, a muncitorului cu deosebire intensivă; luptătorul va trezi mai degrabă aparența unui diletant, care se străduiește să fie cât se poate de multilateral, munca din potrivă face adeseori din om un specialist unilateral. Pentru luptători se potrivesc mai bine *tipurile subiective*; luptătorului îi se permite, ba el trebuie să aducă o mulțime de lucruri în legătură cu persoana sa, între altele mai ales pericolul, căruia îi cade jertfă, sau pe care-l încunjoară. Muncitorul trebuie să aparțină *tipului obiectiv*, el trebuie să eschidă persoana proprie din mijlocul preocupărilor sale, să fie cât se poate de real. Atitudinea luptătorului se raportează aproape totdeauna numai la situații speciale, iar când se hotărăște pentru ceva, trebuie să se razine în esență numai pe sfatul simțămintelor, — pe de-o parte nefiind timp pentru chibzueli, pe de altă parte, fiindcă rațiunea obiectivă nu poate da răspuns la întrebări atât de speciale. Lucrătorul din potrivă are a face cu situații mai generale, cari se repetă în spațiu și timp și cari reclamă o procedură uniformă, binechibzuită. *Luptătorul e omul simțămintelor, muncitorul al rațiunii.*

În fine o nouă corelațiune de natură fiziologică. Lupta și munca nu sunt numai acțiuni spirituale, ci sunt înainte de toate de natură fizică. E natural deci, ca ele să-și imprime pe-cetea și pe ținuta trupească a omului. Un ochiu așezat va putea oricând ușor distinge pe luptător de muncitor, chiar și în cazul, că ocupațiunea lor e curat spirituală. Profesorul din Viena, Iuliu Tandler, face în privința aceasta deosebirea neurologică între ipertonici și ipotonicici; am putea zice, deosebirea între indivizii cu mușchii încordați și aceia cari își cruță mușchii. Luptătorul e totdeauna gata de luptă; spre a putea desfășura într'un moment anumit întreg complexul de forțe, care se reclamă, trebuie să-și mențină atât mușchii cât și atențiunea într'o încordare permanentă (așa numită tonică). Această risipă de forță firește un lucrător nu și-o va putea permite; pe acesta în timpul de repaos nu-l va mai preocupa lucrul, se va recrea deci pe deplin. Luptătorul doarme cu ochii deschiși, atențiunea, sensurile lui rămân și în decursul somnului încordate încălta. Somnul lui e ușor, nervos, somn care nu recrează de fel, sau foarte puțin. Abia mai târziu, cătră dimineață, se obosesc sensurile într'atâta, încât somnul devine dela sine mai adânc. Pe acesta e greu să-l trezești dimineața. Împărțirea nerațională a odihnei de noapte se răsună în ziua următoare: înainte de amiază e obosit, neodihnit, și numai cătră seară se egaleză lipsa de puteri. Luptătorul așadar întrucât lucrează e muncitor de seară. Somnul lucrătorului e tocmai de natură contrară: din capul locului e adânc, iar apoi, în cursul nopții, deodată cu progresarea recreării, devine din ce în ce mai ușor, până la trezire. Lucrătorul doarme seara, prin urmare e muncitor de dimineață.

Auzim adeseori vorbindu-se de oameni egoiști, altruști, idealști. Aceste trei caractere contrare pot fi privite ca reprezentând trei deosebite studii de dezvoltare. Pe cea mai inferioară etapă se află egoistul, el nu se cugețea decât la persoana proprie, am putea zice, nu dispune încă de-o cultură etică. Pe o treaptă mai superioară stă altruistul; pe acesta năcazurile vieții l-au învățat să simtă la fel cu alte ființe, să se închipue în situația, în sufletul altora. Mai târziu, ca reprezentant al ultimului stadiu, răsară idealistul, care nu numai că nu rămâne nepăsător față de mizeriile altora, ci compătimirea și-o știe totodată traduce în fapte, în idei.

Trecând acum la problema care ne preocupă, vom putea cu ușurință constata o nouă corelațiune între luptător și lucrător pe deoparte, și egoist, altruist și idealist pe de alta. Egoistul trebuie să fie aproape luptător, altruistul nu; idealistul earăși are nevoie de luptă spre a și putea realiza ideile față de alții, mai ales față de egoiști. Muncitorul poate fi firește oricare din acești trei. Există așadar o corelație între egoist și luptător, și alta între altruist și muncitor. În fine idealistul unește pe muncitor și luptător într'o singură persoană. Excepție fac acei idealști, cari se pun în serviciul unei idei realizabile numai prin luptă, de pildă nihilști.

Din cele spuse rezultă, că luptătorul e mai mult egoist, muncitorul mai mult altruist. Secolul al XX lea, în care trăim, așteaptă idealism dela amândoi. Un muncitor, care nu cunoaște ideale mai înalte, ajuns la răspântii nu va putea alege cărarea dreaptă, care duce spre culmile perfecțiunii. A fi un muncitor idealist înseamnă a lucra, nu urmărind scopul de a te îmbogăți, sau de a-ți satisface vanitatea deșartă, înseamnă a lucra de dragul muncii, căci precum există un frumos în artă, există și în fiecare ram al indeletnicirilor omenesti. «Savantul — zice

Henri Poincaré — studiază natura, fiindcă îi cauzează bucurie, iar bucuria provine de acolo, fiind natura atât de frumoasă. E vorba aici, nu de frumseța care excită senzurile, nu de frumseța însușirilor sau a fenomenelor, e o frumseță cu mult mai intimă, care se desprinde din ordinea armonică a părților și pe care singură inteligența pură o poate savura.» Frumosul eternizat în scrierile savantului și încrimentat de artist în monumentele de artă, îl aduc apoi alți idealști, nesfârșitele șiruri de muncitori de toate categoriile, într'o armonică îmbrățișare cu folositorul.

Poate și mai mult idealism se cere azi dela luptător. Un luptător lipsit de ideale, care face asalturile numai fiind infricat de cnuturile și pistoalele superiorilor, sau fiindcă simte necesitatea de-ași satisface pornirile sale bestiale, nici când nu se va putea compara cu unul, care în succesul fiecărei lupte își vede realizată o porți-cică din palatul de aur al visurilor sale mărețe. Luptătorul de azi trebuie să fie idealist din creștet până în tâlpi, dacă voește, ca atributul pe care-l poartă să fie pentru el un titlu de mândrie. A. C.

„Cuvinte sufletești“.

Am anunțat într'un număr mai recent al ziarului nostru scoaterea în ediție nouă a broșurei „Cuvinte sufletești“ de Carmen Sylva, regina văduvă a României, cu cheltuiala P. C. Sale, Arhimandritului Vasile Mangra, vicar episcopesc în Oradea-mare, pentru a fi împărțită în mod gratuit printre soldații noștri, răniți ori bolnavi, de prin spitale. Broșura se începe cu următoarele cuvinte de explicare, puse în loc de prefață:

Casa M. S. Reginei Elisabeta. Curtea de Argeș, 18 Aprilie, 1915. Pr. C. Sale Arhimandritului Vasile Mangra, vicar episcopesc, prezidentul Consistorului ortodox român dela Oradea-mare, membru al Academiei Române etc. Din înalt ordin al Majestății Sale Reginei Elisabeta, am onoare a Vă face cunoscut, că Majestatea Sa Regina a luat cunoștință cu deosebită plăcere de fapta meritorie ce voiți a o întreprinde și cu cea mai mare bunăvoință Vă acoardă autorizația ce I-ați solicitat-o. Binevoii a primi expresiunea sentimentelor mele de distinsă considerațiune. Comandor Adiutat Regal N. Grașoski.

Autorizația, de care se vorbește în adresa de mai sus, mi s'a dat pentru de a scoate într'o nouă ediție minunatele „Cuvinte sufletești“ ale Reginei Carmen Sylva.

Cum toată viața omului este o necurmată și sbuciumată luptă, — așa putea zice, că a fost o dumnezeiască inspirație, când Regina-poetă a României, cu bogata-i experiență și cu rara-i cunoștință a sufletului omenesc, talmăcind 21 citate din Sfânta Scriptură, a pus prin rostul „Cuvintelor sale sufletești“ în mâna omului de azi, copleșit de lupta grea a vieții, o luminoasă călăuză, plină de înțelepciune și de căldură.

Nu cred, că există cetitor, care luând odată în mâinile sale această minunată carte, s'o fi depus, fără să se fi pătruns în sufletul său de o strălucitoare rază de orientare, iar în inima sa de o binefăcătoare rază de mângâiere și îmbărbătare.

Astăzi cartea primește o îndoită actualitate, căci recetind-o acum, e cu neputință de a te sustrage impresiei, că comoara de povești și îndemnuri morale, cuprinsă în această carte, se potrivește așa de minunat cu împrejurările cumplite și excepționale de azi, încât parcă cartea anume a fost scrisă pentru trebuințele sufletești ale luptătorilor noștri, mânați de vârtejurile amețitor al fiorosului războiu de acum, care s'gduie temeliele îmbătrânitei Europe.

Aceasta este motivul, pentru care am cerut înalta autorizație de a retipări

„Cuvintele sufletești“, cu destinația de a le pune — ca o întăritoare armă sufletească — în mâinile soldaților noștri români, cari și-au făcut și de astădată din brațele lor vâjnoase și din piepturile lor credincioase scut mai tare decât metalul întru apărarea tronului și patriei, și pe deasupra întru apărarea întregului neam românesc.

Astfel „Cuvintele sufletești“ în această nouă ediție sunt un generos dar, pe care dăruoasa mamă a răniților și eroilor dela Pleșna îl trimite astăzi — prin umil subsemnatul — fraților lor eroi, reînțorși de pe câmpiile Galiției, Bucovinei și Basarabiei, ca un binecuvântat izvor de mângâiere și îmbărbătare.

Oradea-mare, 1915, ziua sfinților apostoli Petru și Pavel.

Vasile Mangra.

Nr. 7430 Epit.

Publicațiune

pentru elevii seminarului arhidiecezan.

Având în vedere scumpetea cea mare, care domnește din cauza actualului războiu înfricoșat la toți articolii de consumat (carne, untură, legumă, pâne) apoi la materialul de încălzit (lemn, cărbuni), taxa seminarială, atât pentru elevii din secțiunea teologică, cât și pentru cei din secțiunea pedagogică, pentru anul școlar 1915/1916 se stabilește în suma de 550 de coroane anual.

Pentru înlesnirea elevilor seminariali facem concesiunea, că taxa se poate solvi în 4 rate anticipative, anume, rata I se va solvi la 1 Septembrie a. c., deodată cu înscrierea, rata II se va solvi la 1 Decembrie 1915, rata III la 1 Martie 1916 și rata IV la 1 Maiu 1916.

Încât scumpetea ar mai scădea și în prețurile alimentelor și al materialului de încălzit s'ar face reduceri, în proporție dreaptă se va face reducere și la taxa seminarială.

Aceasta se aduce pe calea aceasta la cunoștința celor interesați spre știre și conformare.

Sibiiu, din ședința senatului episcopesc, ținută la 25 Iulie 1915.

Consistorul arhidiecezan.

Războiul.

La Kowno și la Nowogeorgiewsk trupele germane au luat câte un fort dela Ruși. Ambele fortărețe însemnate rusești sunt deci în preajma căderii. După o telegramă din Haga, cercurile guvernamentale din Londra se tem, că în cursul săptămânei acesteia să va da o luptă decisivă la Brest-Litowsk, fatală pentru Ruși. Iar cercurile guvernamentale rusești țin de serios amenințat Petrogradul, capitala Rusiei.

Amănuntele dela frontul răsăritean sunt pentru astăzi următoarele: Trupele austro-ungare ale Arhiducelui Iosif Ferdinand au făcut pod Duminecă peste râul Krazna, pe care Luni dimineața l-au trecut.

Trupele generalului Kóvess (corpul de armată ardelenesc) au alungat pe dușman până dincolo de Klikawka. Pe la Brest-Litowsk se vede fum mare. Probabil Rușii au dat foc localităților din cari se retrag. Asupra unui tren militar rusesc cu 70 vagoane au aruncat Germanii bombe din aeroplane, cu splendid succes, în momentul când trenul avea să între în fortăreața Brest-Litowsk. Vagoanele din fruntea trenului au fost distruse de tot. Numărul morților se crede că e foarte mare.

Trupele lui Hindenburg au spart de nou frontul rusesc, făcând 7000 de prizonieri.

Trupele principelui Leopold de Bavaria au zdrobit rezistența dușmanului și l-au alungat până la Losice.

Trupele lui Mackensen au urmărit pe dușman până la Wlodawa.

Pretutindenea deci Rușii sunt în continuă retragere.

Pe celelalte fronturi nu e nimic mai însemnat.

Regimentul de infanterie nr. 50.

Dela Alba-Iulia se anunță: Colonelul Simacek al regimentului nostru a trimis o scrisoare cătră primarul din Alba-Iulia, Dr. Nicolae Roșca, al cărui frate, stegarul Iacob Roșca, a murit moarte de erou la asaltul dat asupra Ivangorodului. Eată scrisoarea:

„Cu cea mai mare bucurie și înșfășire vă aduc la cunoștință, că frumosul nostru regiment dela Alba-Iulia în ziua de 1 August 1915 și-a întărit bunul renume prin o nouă glorie, ce nu se poate da uitării. Regimentul nostru, cu toate că dușmanul se întărise dela începutul războiului în pozițiile sale dela sud-vestul Ivangorodului și le înzestrase cu toate mijloacele de apărare, totuși prin un atac executat cu vitejie fără păcheș a izbutit în orele după amiază să-l pună pe fugă din pozițiile acestea. Au căzut în mâinile noastre peste două mii de prizonieri nerăniți, 8 tunuri grele, 16 tunuri de calibrul mai mic, 15 mitraliere și foarte mult material de război. Sperăm, că în viitorul apropiat vom putea expune pe una din piețile orașului gazezoanei noastre amintirile glorioase zile, un tun și o mitralieră, cucerite dela dușman. Este cu neputință a înșira eroii cu numele. Fiecare membru al regimentului nostru s'a purtat vitejește. Orașul și comitatul, de unde se întregeste acest regiment, pot să se mândrească de fiii săi eroi. Primească publicul orașului salutările noastre călduroase. Carol Simacek m. p., colonel, comandant de regiment.“

Colonelul Simacek afară de aceasta, a trimis o adresă de condoleanță primarului, cu ocerza morții eroice a stegarului Iacob Roșca.

Un scrintit, ori doi scrintiți?..

Zirele serioase și cu adevărat patriotice din București și au exprimat întreaga lor indignare față de articolul unui fugar dela noi, care iscălește V. Drumarul, aparat în „Adevărul“, articol, în care acest scrintit nu cerea alt, decât ca popa Lucașcu, — pe samne voevodul fugarilor noștri, — se meargă la ambasadorul Rusiei din București și să spună cam următoarele: „Noi, fugarii români, te rugăm să întrevii la Tarul tuturor Rușilor, ca se facă un regat nou din Ardeal, Banat, Timișana, Crișana, Maramureș, Bucovina și Basarabia, și se pună acest regat nou român sub suzeranitatea Rusiei. Mai tarziu poate să facă parte din el România“. Firește, cu permisiunea lui V. Drumarul.

La stigmatizarea după merit a acestor infamii, nenorocitul V. Drumarul a răspuns tot prin „Adevărul“, că-și menține în întregime propune ea.

Acum cetim în zirele din România, cari ne sosesc la redacție (spre ferice, „Adevărul“ nu e între ele), că alci-neva, care subscrisse Moldovan-Arieșanu, publică și el în „Adevărul“ un articol, în care spune, că sunt mulți dintre fugarii noștri, cari împărtășesc părerea lui V. Drumarul, și că, că „dacă nu-i scoatem noi de sub dominația maghiară, fie că nu voim, fie că nu putem, atunci vor cere ei să se libereze de sub jugul unguresc și nemțesc. Vom cere înșințarea unui regat, cuprinzând Ardealul, Banatul, Timișana, Crișana, Maramureșul, Bucovina și Basarabia. Adecă toți Românii de peste hotare, sub suzeranitatea Rusiei.“

Așa vorbește Moldovan-Arieșanu, aprobând pe V. Drumarul. Iar presa cuminte din București să năpustește acum și asupra lui Moldovan-Arieșanu, înșărându-l după merit pentru propaganda orimală, inițiată de V. Drumarul.

Se crede deci la București, că sunt doi scrintiți dintre fugarii noștri, cari fac aceasta propagandă dușmănoasă neamului românesc și favorabilă politicii rusești. Dar e eroare. groznică eroare la mijloc. Celebru V. Drumarul nu e altul decât și mai celebrul Vasile E. Moldovan, fost gazetar la „Tribuna“ din Sibiiu și apoi la „Lupta“ din Budapesta, originar din părțile Arieșului, deci e Arieșan, adecă e Moldovan-Arieșanul. Drumarul, sau Moldovan-Arieșanu, se aprobă și se aplaudă deci pe sine singur, întocm i cum fac și alți nebuni, cari se cred că sunt împărtășii, și restesc vorbiri multimei care nu există, apoi se prefac iute în public ascultător și se aplaudă și aclamă pe sine însis.

Așa fac toți nebunii, așa face și Drumarul „Adevărului“! Se știe deci conștinț din București, că nu sunt doi scrintiți, cari scriu la „Adevărul“, ci e numai unul: V. Drumarul, recte Vasile E. Moldovan-Arieșanu.

NOUȚĂȚI.

Din cauza sfintei sărbători de Joi, „Schimbarea la față”, și a sărbătorii regnicolare de Vineri, „Sfântul Ștefan”, numărul proximal al ziarului nostru apare Luni, la orelle obicinuite.

Ziua Monarhului. Cu solemnitate mare s'a serbat și în Sibiu, ca prețutindenea în monarhia noastră, ziua nașterii Maiestății Sale, a Impăratului și Regelui nostru Francisc Iosif I. Eri s'ară muzica militară a percurș la orele 8 stradele principale ale orașului, cântând marșuri diferite, iar în piața mare, în fața locuinței domnului comite suprem, comisar guvernial *Walbaum*, a cântat imnul Monarhului și imnul maghiar, apoi imnul german. Azi dimineața la orele 5 a percurș de nou stradele principale ale orașului. Tot atunci s'au dat 24 pușcături de tunuri. La orele 9 a fost apoi serviciu divin în toate bisericile Sibiuului. În catedrala noastră a celebrat P. C. Sa, Arhimandritul *Dr. Eusebiu R. Roșca*, director sem., asistat de domni Mateiu Voileanu, as. cons., Dr. A. Crăciunescu, prof. sem. și Dr. Oct. Costea, diacon ceremonial, secretar consistorial. La sfârșitul serviciului divin Excelența Sa, înalt-preasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit *Ioan Meșianu*, a cetit în genunchi rugăciunea pentru sănătatea și îndelunga viațuire a Maiestății Sale. S'a cântat apoi imnul casei domnițoare. La ora unu d. a. a fost banchet mare în localitățile hotelului Europa (Boulevard), dat de comandamentul militar din Sibiu. Muzica militară a concertat înaintea hotelului sub decursul banchetului. Toastul în onoarea Maiestății Sale l-a rostit Excelența Sa, domnul locotenent-mareșal compestru *Nyegovan*. După terminarea toastului s'au dat earăși 24 pușcături de tunuri. Soldații au fost astăzi liberi de serviciu.

Maștenitorul de tron a plecat din Budapesta. Șapte zile a stat în Budapesta Alteța Sa Imperială și Regală, Arhiducele *Carol Francisc Iosif*, și soția sa, Arhiducesa *Zita*, vizitând toate instituțiile mai însemnate culturale și umanitare ale capitalei noastre, iar Sâmbătă la amiază au plecat din Budapesta cu tren special la Viena.

Contele Tisza la Viena. Luni s'ară contele Tisza, prim-ministrul nostru, a plecat la Viena, unde a avut Marți lungi consultări cu ministrul comun de externe, baronul *Burian*, și cu ministrul-president austriac *Stürgkh*. A fost primit și în audiență din partea Maiestății Sale, Monarhului nostru.

N'a fost consiliu de coroană în București. Știrea dată și de noi în numărul trecut, după alte ziare, că în București s'ar fi ținut Duminecă un consiliu de coroană, nu se adeverește.

Steagul nostru. Numărul edificiilor pe cari falfăe în Sibiu și tricolorul românesc la zile mari s'a înmulțit cu unul. E palatul muzeului «Asociațiunii», pe care încă a fost arborat astăzi, în ziua Monarhului, pe lângă tricolorul statului și mândrul nostru tricolor românesc.

Domnul Carp e sănătos. Contrar știrilor date de ziarele din capitala țării noastre, că domnul *P. P. Carp*, marele bărbat de stat al României, ar fi greu bolnav la moșia sa din Țibănești, primim informația, că domnul *Carp* a fost bolnav, dar acum e pe deplin restabilit și se află de câteva zile în București.

Căpitanul Dan trăește. S'a publicat în toate ziarele, că pe câmpul de războiu a căzut și căpitanul *Artur Dan* de Apsa, murind moarte de erou. Acum se știe dela Oradea-mare, că rudnici de acolo ale căpitanului

au primit scrisoara dela el, în care li se comunică, cumcă se află bine, e în captivitate la Ruși. Căpitanul *Dan* fusese decorat cu ordinul coroana de fier.

† Nerva Mircea Chiroiu. Măcut și drăguțul ingerele *Nerva Mircea*, copilășul doamnei și domnului *Dr. Vasile Chiroiu*, avocat, sfăitor dela începutul războiului pe câmpul de luptă ca locotenent în rezervă, și nepotelul doamnei și domnului *Enea Hoșog*, profesor în pens., colaborator intern al ziarului nostru, a murit ieri, Marți dimineața, în etate de zece luni. S'a mutat acolo, unde e locul ingereilor, în ceriu. Bunul Dumnezeu se mângâie pe cei ce l'au perdit.

Avansări. Domnul maior *Romulus Moga* dela regimentul de infanterie numărul 37 a fost înaintat la rangul de locotenent-colonel, iar medici asistenți în rezervă au fost numiți următorii domni: *Dr. Ștefan Timășdan*, la reg. 33. *Dr. Nicolae Comșa*, la reg. 50 și *Dr. Constantin Oancea* la spitalul de garisoană numărul 22 din Sibiu.

Earăș în mocirle. Colaboratorul militar al unui ziar din Cristiana serie, că lumea se află în preajma unor mari evenimente. Planul strategic excelent al comandurii germane și austro-ungare este a îmbrățișa pe Ruși de trei părți și a-i împinge spre bălțile dela Rckno. În modul acesta s'ar putea repeta catastrofa dela lacurile mazoriene, întâmplată înainte cu un an.

Sistarea opririi exportului. Din București se știe, că guvernul a sistat cu ziua de 1/14 August a. c. oprirea exportului din România pentru următoarele produse: grâu, secară, grîs, arpăcaș, orz, ovăs, și făinele dintr'losele, asemenea și pentru sămânță de in și rapiță, anison, nuci, păstăioase, ulei de in și de rapiță ș. s.

Caz de moarte. Din Budapesta se vestește moartea fostului ministru *Coloman Szell*. Intre anii 1875 și 1878 fusese ministru de finanțe, ear între 1899 și 1903 ministru prezident. Era unul dintre membrii marcanti ai vieții publice din Ungaria de astăzi. Moare în etate de 70 de ani.

Statuea lui Victor Emanuel. Imprejurul monumentului ce se pregătește la Roma, în memoria regelui Victor Emanuel, conform proiectului erau să figureze patru statue secundare, înfățișând patru bărbați de stat vestiți ai Italiei. Proiectul s'a modificat, și în locul acestor bărbați vor fi puse patru figuri de femei, simbolizând *Triestul, Trientul, litoralul și Istria*.

Ziariști la frontul italian. Autoritățile militare italiene au admis, ca probă, să asiste la front mai mulți corespondenți. O știre din Chiasso vestește, că pot să trimită vești din război: ziariști italieni, 9 englezi și 8 francezi. Despre ziariști ruși nu se face pomenire.

Agitație pentru pace. Poliția din Londra a confiscat câteva sute de mii de proclamațiuni, introduse pe furiș noaptea în casele suburbiilor. Proclamațiunea de pace profetește biruința puterilor centrale și declară pe *Asquith* și *Grey* de săpători ai mormântului Angliei. Se cere în proclamațiune în heerea imediată a păcii.

Disolvarea trupelor de voluntari străini. Legiunea grecească dela Creta, ce servea în armata franceză, a fost fără veste revocată dela front. Se crede, că revocarea s'a făcut la cererea guvernului din Atena, de oarece s'a dat ordin, ca toți voluntarii greci să fie chemați la arme. O măsură analogă va lua și guvernul din București. Franța, în urma acestor hotărâri, are să disolve trupele de voluntari străini.

La așezământul umanitar numit „Reuniunea română de înmormântare din Sibiu” au fost primiți, cu taxa de înscriere de 2 cor. și cu taxa de câte 60 bani după cazurile de moarte, următorii membri noi: *Simion Nicoară*, econom și soția sa *Maria*; *Maria D. Nicoară*, prescurărită (*Jna*); *Nicolae Peicu*, parch (*Galomfalăul mare*) și soția sa *Aurelia n Cioran*; *Paraschiva Tipuriță*, soție de comersant (*Vale*); *Maria Barbu n Belascu*, soție de econom; *Ioan Bădilă*, econom (*Popăce*) și soția sa *Ana n. Marcu*. Ajutoare statutare s'au plătit după răposatii membri: *Rafi a Blăjar*, *George Simtion*, oșătar, și *Petru Marian*, econom (*Cucerdea rom.*) cu cari numărul membrilor decedați din sinul Reuniunii a ajuns la 264. S'a atrage băgarea de samă a lor noștri asupra întreprinderii de „Pompă funebră” a Reuniunii, din Strada *Bruckenthal* Nr. 17, al cărei venit curat e destinat fondului „*Asiului-orfelinat*” pentru adăpostirea orfanilor și a bătrânilor noștri — scăpătați.

Oraș pustit. Un ministru belgian vizitând orașul francez *Arras* scrie într'o gazetă pariziană următoarele: Orașul *Arras* prezintă iocana celei mai mari mizerii a războiului. Catedrala este aproape întreagă ruinată, pietrele sale închid drumul pe o lungime de multe sute de metri. Multe statue s'au prefăcut în prav în urma granatelor. Vechea primărie, un tezaur al arhitecturii medievale, a suferit pagube extraordinare. În multe străzi nu mai există nici o singură casă. Înainte de războiu orașul avea 26 mii de locuitori, acum are cel mult o mie două sute. Tranșeele franceze și germane, în unele locuri se găsesc la o distanță de treizeci de metri unele de altele.

Bioscopul Apollo. Mercuri și Joi 18 și 19 August n 1915 se va reprezenta următorul program: *Angerman Elf* în țara de Nord, după natură. Groaza nopții, dramă criminală senzațională în 3 acte. Film cinematograf dancz. *Violența Clarei*, comedie. Film artistic mișnat colorat: *Steaua poetului*, dramă în 3 acte, plină de poezie, sentiment și artă subtilă.

Note și impresii.

Din istorie. Intr'un institut de domnișoare profesorul de istorie întreabă: „Vei ști, dșoară, să-mi spui de unde își trag originea regii francezi din casa Orleans?”

— „Dela fecioara de Orleans!” răspunde inocenta domnișoară.

Poligamia și penziunile. În armata franceză servesc, cum se știe, multe trupe din colonii. Camera dela Paris avea prin urmare să se ocupe și cu planul, cum să se plătească penziunile *senegalezilor*, cari lasă după sine mai multe văduve, fiind poligami. Unii deputați erau de părere, ca penziunile să se distribuie soțiilor după anii de căd sunt măritate; alții cereau drepturi egale pentru toate văduvele, căci în sfârșit „femea e' e femea.”

În cele din urmă camera a trebuit să recunoască faptul, că nu este competentă să deslege problema.

Cineva a făcut propunerea, ca Francezii să se adreseze către cutare sultan din Maroc, care este specialist în afaceri poligamice.

Poșta redacției.

Dnu N D in D. Supărarea D-tale e lipsită de temei. Se pune și trebuie să se pună pond pe rostirea predicilor în biserică, nu însă pe publicarea lor. Ce se publică, trebuie se fie ceva perfect, ca se poată servi de îndreptar altora. Când primim astfel de predici, le facem loc, oricât de îmbulziți se fim cu material de altă natură.

Premii pentru muncitori.

Camera comercială și industrială din Brașov ne vestește, că în urma dispozițiunii ministrului de comerț să vor împărți și în anul 1915 între acei muncitori, cari prin serviciu îndelungat și credincios s'au arătat vrednici, 100 diplome și 100 premii de câte 100 cor., din cari 5 asemenea premii să împart între muncitorii de pe teritoriul camerei din Brașov, care să extindă asupra comitatelor Brașov, Făgăraș, Târnava mare și Sibiu. Să recerească dătătorii de lucru (patronii), atât fabricanți cât și ceialalți mșierisri meseriași, să aducă, cel mai târziu până la 6 Septembrie n. c., la cunoștința camerei numele acelor muncitori, cari sunt vrednici de premiare. Cel care dorește să fie premiat are să dovediască 1. că e cetățean ungar; 2. că a fost aplicat în mod stabil în serviciu (muncă) industrială (de meseriaș); (portarii, vizitii, servitorii cancelariilor, fabricilor, cum și alții, cari îndeplinesc asemenea lucruri, nu vor fi premiați); 3. că au fost aplicați într'ura și fără întrerupere cel puțin 15 ani la muncă industrială (aci să socotesc și anii de ucenic, la meseriile legate de anotimpuri, munca din câte un anotimp complet (intrg), să consideră drept câte un an); 4. plata muncitorului să nu ajungă suma de cor. 2000.

Toate acestea sunt a să dovedi cu acte autentice, eventual cu cărțile de lucru, sau cu copiile legalizate ale lor. Unul și acelaș muncitor nu să premiază, de cât o singură dată.

Camera va înainta cererile intrate cu propunerile sale motivate la minister, care va aduce hotărâre în cauză.

Sibiu, 13 August 1915
Comitetul „Reuniunii socialilor români” din Sibiu.

Vic. Tordășianu president. *Ștefan Duca* notar.

Cărți și reviste.

Cântece d'n război. Primim la redacție: *Cântece vitejești*, adunate de *Dr. Dimitrie Cioloca*. Caransebeș, 1915. Tipografia diecezană. — Este o culegere de versuri populare, parte apărute în ziarele noastre cu prilejul actualului război, parte primite dela ostașii aflători în campanie, sau dela oamenii lor rămași acasă. Broșura, de 46 pagini, cuprinde sub titlul *Vitejești* în deosebi versuri narative, cu subiecte mai mult sau mai puțin eroice. *Dr. Cioloca* promite să completeze culegerea, tipărind cântece de dor, jale și de altă natură în raport cu războiul. Nu începe todoală, că prin publicațiunea aceasta se face un bun serviciu, atât soldaților, cât și celor ce se ocupă cu studiul literaturii populare. Broșura *Vitejești*, care are 37 cântece — unele dela soldații ardeleni, — se vinde cu 40 fileri exemplarul și se găsește la toate librăriile din țara noastră, precum și la editor, *Dr. Dimitrie Cioloca*, profesor în Caransebeș. Revanzătorilor li se dă rabatul cuvenit.

Internatul cel nou din Brașov

pentru elevii școlilor românești (gimnaziu, reale, comerciale) din Brașov se deschide în 1 Septembrie v. 1915.

Clădirea e impozantă, aproape de școală și are:

- sale spațioase și luminoase de dormit (cu paturi de fier, cu somieră și saltea).
 - sale luminoase de studiu.
 - sale separate de mâncare (sofragerii).
 - coridoare spațioase, închise, luminoase.
 - conduc de apă (din izvoarele de munte).
 - local propriu de baie cu dușuri.
 - încălzire centrală (calorifer).
 - infirmierie (spital) în grădină.
 - grădină mare cu pomi.
 - cât mai curând: lumină electrică.
- Elevii internatului capătă:
- hrană bună și igienică.
 - sprijin la prepararea lecțiilor.
 - baie.
 - tratament medical.
 - supraveghere, lăsându-li-se însă pește zi și libertatea cuvenită.

Internatul e proprietatea școlilor și bucătăria se conduce în regie proprie.

Din cauza scumpetei enorme taxa de 1 elev e 800 cor. pe an și se plătește în 4 rate anticipative, eventual și lunar.

Condițiunile de primire.

Cererea de primire va fi însoțită de următoarele acte:

- ultimul testimoniu școlar.
- act de naștere.
- act de revaccinare (numai pentru elevii claselor I—IV. gimn. și reale).
- atestat medical, că elevul e sănătos.
- declarațiunea legală, că părinții se supun normelor cuprinse în regulamentul internatului și admit în caz de proces competența judecătorei din Brașov.

Fiecare elev va aduce cu sine:

- 6 cămăși de zi.
- 4 cămăși de noapte.
- pantaloni de baie.
- 6 ismene.
- 12 batiste.
- 12 părechi de ciorapi.
- 6 ștergere.
- 3 cearceafuri de plapomă cu guri pentru nasturi.
- 1 pernă de cap.
- 4 fețe de pernă.
- perie de cap, de dinți, de haine, de ghețe, pepten des și rar, săpun.
- 2 părechi de ghețe și pantofi de noapte.
- 6 șervete de masă și câteva cărpe de praf.

Toate aceste lucruri trebuie consemnate într'un inventar scris în 2 exemplare.

Părinții vor însemna cu arnicu roșu rufele și hainele, cosând pe ele numărul ce se va da deodată cu răspunsul de primire. Rufe defectuoase (sdrăntuit) nu se primesc.

Pentru asigurarea locului în internat se cere plățirea momentană a taxei pe una sau mai multe luni. Orice epistole, precum și bani, se vor trimite la adresa: *Ioan Petrovici*, profesor gimnazial, Brașov (Brașov), Str. Prudului 39, care va da toate informațiunile și deslușirile necesare.

Ca să nu fie nimenea expus de a fi refuzat în timpul ultim, e bine ca cererea de primire, sau cel puțin de prenotare, să se trimită cât mai curând.

Direcțiunea internatului.
(Strada Prudului — Porond u. Nr. 39).

Concurs.

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune lângă parohul Toma Doican din parohia de clasa a doua, **Sebeșul-inferior**, protopresbiteratul gr.-or. al Avrigului, prin aceasta se escrie concurs cu termen de **30 zile**, dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de capelan sunt jumătate din venitele parohiale, fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post de capelan să-și înainteze cererile concursuale instruite conform legilor în vigoare, la subscribul oficiu protopresbiteral gr.-or. al Avrigului în Avrig (posta Avrig, Felek Szebenmegye) până la termenul susindicat, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare la sfânta biserică, spre a cânta, cuvânta eventual celebra și face cunoștință cu poporul și poziția comunei.

Avrig, 26 Iulie 1915.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Avrigului în conțelegere cu comitetul parohial competent.

Ioan Cădea
protopop.

Ad 765/1915.

(138) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea postului învățătoresc la școala confesională ortodoxă română din **Comana de jos**, se publică concurs cu termen de **15 zile** dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. Salar de 600 cor. din arunc în parohie, restul dela stat dacă se va vota și pentru care parohia nu ia nici o răspundere.

2. Lemnele necesare din pădure, e liber învățătorul de ale aduce.

Învățătorul este dator a instrua copiii pe cei din școala de teate zilele și cei dela repetiție, a cânta la utrenie și a conduce cântările la liturgie cu elevii.

Comana, în 31 Iulie 1915.

Oficiul protopresbiteral al tractului Făgăraș în conțelegere cu comitetul parohial.

Nicolae Borzea
protopop.

Concurs.

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela școala noastră gr.-or. din filia **Viscri** (Szászfehéregyház) protopresbiteratul Cohalmului, devenit vacant prin pensionarea fostului învățător **Filaret Deșorean**, se escrie concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în foaia „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post învățătoresc sunt: 1200 coroane salar anual începător. Din cari 202 coroane să solvească dela comuna bisericească, prin repartitie, iar restul dela stat, fiind deja ajutorul votat; apoi cuartir liber în edificiul școlii și 3 stânjini lemne de foc pentru încălzit.

Dela învățător se pretinde calificațiunea prescrisă de lege precum și aceea că pelângă instrucțiunea din școală să provadă și cantoratul, având în Dumineci și sărbători a ținea strana în biserică la utrenie precum și a cânta cu elevii școlari la liturgie.

Concurenții au a-și înainta cererile de concurs, provăzute cu documentele necesare, oficiului protopresbiteral gr.-or. în Cohalm (Köhalom, N.-Küküllő m.) în termenul prescris.

Din ședința comitetului parohial gr.-or. cu senat școlar, ținută la 19 Iulie 1915.

Ieronim Buzea
par., preș.

Filaret Deșorean
notar.

Nr. 638/1915.

(137) 1-3

Văzut:

Ioan Bercan
protopop.

Concurs.

Pentru întregirea definitivă a catedrei a doua de învățător la școala noastră română gr.-or. din comuna **Brașov-Stupini**, protopopiatul Brașov, se publică concurs cu termen de **30 zile** dela cea dintâi publicare în „Telegraful Român“.

Învățătorul ales și întărit va avea:

1. 543 coroane anual, care se vor plăti în rate lunare anticipative dela biserică.

2. 100 coroane pe an venite cantonale încasate după serviciile făcute, și

3. 557 coroane ajutor de stat, care se vor plăti tot în rate lunare anticipative.

4. Cuartir natural, corăspunzător legii, în edificiul școlii și trei stânjini lemne, din cari se vor încălzi și saalele de învățământ.

Învățătorul ales va fi dator să facă și servicii de cântăreț Dumineca și sărbătoarea la utrenie și liturgie, iar în zilele de lucru cu săptămâna; va avea să dea instrucție Dumineca și sărbătoarea, tinerimii de repetiție pe rând împreună cu celalalt coleg.

Doritorii au să-și înainteze rugărilor lor conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopopesc și să se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare în biserică, ca să-și arate destoinicia în cântări.

Din ședința comitetului parohial, ținută la 20 Iulie 1915.

Ioan I. Maximilian George Constantin
prezident. notar.

Aprobat:

Dr. Vasile Saftu
protopop.

(134) 3-3

Primesc elevi

în întreținere completă și instrucțiune. Pentru rezultat garantez. Ingrijire conștiințioasă. Cămin familiar. Vorbesc românește.

Botha L.,
profesor gimnazial.

(136) 1-2

Ujpest, Vasut u. 33.

Anunt.

La librăria arhidiecezană de aici din Sibiu se primește

un învățăcel.

Reflecții să-și înainteze cererea în scris, **Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane**, la care cerere să se accludă documentele: a) Estras din matricula botezaților; b) Estras din matricula de nașteri dela oficiul civil; c) Testimoniu din clasa ultimă terminată, dela școala unde a studiat, și d) Atestat dela antistia comunală despre starea socială și materială a părinților. În cerere totodată să se indice și condițiile, pe lângă cari reflectează la această aplicare.

Petenții cu pregătire mai bună din școlile secundare vor fi preferiți.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu:

Protocolul sinodului ordinar

al arhidiecezei gr.-orientale române din Transilvania

ținut în anul 1915.

Prețul Cor. 120 + 5 fil. port.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și **Carte de rugăciune**

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala Liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște mă Dumnezeu“ etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunile înainte de împărtășirea cu s. cuminecătură ale marelui Vasile și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminecătură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitiei cruci.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată frumos, în culoare roșie, cu **40 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revanzătorilor li se dă rabat **20%**.

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orice mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane
Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

- I.**
- Adormirea Maicei Domnului
 - Bunavestire
 - Nașterea Domnului Iisus Christos
 - Fuga la Egipt
 - Iisus în biserică de 12 ani
 - La nunta din Cana
 - Iisus pe mare
 - Învierea lui Lazar
 - Schimbarea la față
 - Răstignirea lui Iisus Christos
 - Punerea în mormânt
 - Învierea Domnului
 - Înălțarea — Floriile
 - Tăierea împrejur
 - Nașterea Maicei Domnului
 - Pogorârea Duhului sfânt
 - Nașterea sfântului Ioan Botezător
 - Grigorie, Vasile și Ioan
 - Adormirea sfintei Ane
 - Aflarea capului sf. Ioan Botezător

- II.**
- Iisus pe Cruce
 - Înălțarea sfintei cruci
 - Ilie prorocul în carul de foc
 - Tăierea capului sfântului Ioan
 - P. Grigorie teologul
 - Sf. Vasile

- III.**
- Botezul Domnului
 - Constantin și Elena
 - Sfântul Dumtru călare
 - Sfântul George
 - Maica Domnului
 - Petru și Pavel
 - Arhanghelii Mihail și Gavriil
 - P. Ioan Gură de aur
 - P.P. Ioachim și Ana

- IV.**
- Arhanghelul Mihail
 - Gavriil
 - Apostol ori-care
 - Domnul Christos
 - Iisus în muntele Maslinilor
 - Sfântul Dumitru
 - Sfântul George
 - Ilie Prorocul
 - Ioan în pustie
 - Sfântul Nicolae
 - Simeon
 - Andrei
 - Evangelistul Ioan
 - Luca
 - Marcu
 - Mateiu
 - Prorocul Zaharia
 - Apostolul Iacob
 - Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.					
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35-—	40-60	51-80	70-—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28-—	34-60	42-—	56-—	70-—	cor. foarte fine
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56-—	72-50	23-10	27-30	40-60	49-—	65-80	20-30	23-80	35-—	43-40	60-20	18-20	21-—	30-80	39-20	56-—	fine.
simple . . .	14-—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14-—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14-—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	60	26-60	simple.

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tinicheș și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapori** din orice fel de materii și de orice culoare pe lângă condițiile cele mai favorabile